

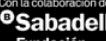

11/11/2023 - 20.00h
DIA DE LA GUITARRA
IX EDICIÓN

ADDA · SIMFÒNICA ALICANTE
ANABEL MONTESINOS, GUITARRA
JOSEP VICENT, DIRECTOR TITULAR

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

Con la colaboración de:

Sabadell
Fundación

 DIPUTACIÓN
DE ALICANTE

DÍA DE LA GUITARRA - IX EDICIÓN
ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE
Anabel Montesinos, guitarra
Josep Vicent, director titular

Programa:
Modest Mussorgsky
Una Noche en el Monte Pelado – 12:00

Nicola Campogrande
Concierto Allegro para guitarra y orquesta – 20:00
I. Andante
II. Larghetto
III. Andante gioioso
*”*Estreno absoluto*”.

Pausa - 15:00

Piotr Ilyich Tchaikovsky
Sinfonía núm. 6 Op.74 “Patética” – 46:00
I. Adagio -Allegro non troppo
II. Allegro con grazia
III. Allegro molto vivace
IV. Finale: Adagio lamentoso

Modest Mussorgsky

(Karevo, 1839 - San Petersburgo, 1881)

Una Noche en el Monte Pelado

El novelista cubano Alejo Carpentier inicia sus reflexiones sobre Mussorgsky diciendo que “Debussy amaba a Mussorgsky porque su música nunca parecía escrita” y concluye Carpentier: “Técnico deficiente, Mussorgsky estaba dotado de una intuición genial, extraordinaria, única, que le permitía superar todos sus problemas de instrumentación, de expresión, de estructura”. Integrante del llamado “Grupo de los Cinco” (con Balakirev, Bolodín, César Cui y Rimsky-Korsakov), Mussorgsky ha pasado a la historia de la música por sus óperas “Boris Godunov” (sobre texto de Puskin y Karamzin) y “Jovanchina”, por la pieza que hoy escucharemos y por la transcripción que hizo para orquesta Maurice Ravel de sus pianísticos “Cuadros para una exposición”. De una de sus mucha óperas iniciadas y nunca finalizadas “La feria de Sorotchintsi”, proviene la pieza para orquesta inicialmente titulada “Noche de San Juan” cuya versión original, de 1867, quedó inédita y nunca fue ejecutada en vida de Mussorgsky. No fue publicada esa versión original hasta 1968 cuando ya llevaba casi un siglo escuchándose la “Noche en el Monte Pelado” de Mussorgsky en la versión que hizo en 1886 su compañero Rimsky-Korsakov, quien manejaba de forma admirable y espectacular el arreglo orquestal. Rimsky-Korsakov dirigió su versión en París, el 29 de junio de 1889, en los Conciertos Rusos de la Exposición Universal. Varios musicólogos encontraron a finales del siglo XX en Mussorgsky procedimientos armónicos originales, especialmente cuando se hace eco de danzas y cantos populares rusos, así como espontaneidad y grandeza dramática; es decir, un idioma orquestal inteligente pese a su falta de técnica. El aquejare demoniaco que hoy escucharemos es una de sus obras más populares.

Nicola Campogrande

(Turín, 1969)

Concerto allegro para guitarra y orquesta

Un concierto alegre

La guitarra es el único instrumento utilizado en la música clásica que, en el imaginario colectivo, se asocia principalmente a otros géneros musicales. Su lado popular, su presencia fija en bandas de pop y rock, la facilidad con la que se pueden tocar los acordes de una guitarra para acompañar a un grupo de amigos cantando en la playa, contribuyen a que su imagen y su alma tengan muchas más capas incluso en una sala de conciertos comparado con un violín, un clarinete o un piano. Cuando alguien dice “guitarra”, los que asistimos habitualmente a las salas de conciertos pensamos en Giuliani, Rodrigo, Villa Lobos; el resto del mundo piensa en los Beatles, Santana, Eric Clapton.

Por eso componer mi Concerto allegro fue para mí un reto maravilloso: quería intentar sumar mi partitura a las que la Historia nos ha dejado en el legado; tengo en mente obras maestras inalcanzables como el Concierto de Aranjuez o la Fantasía para un gentilhombre de Rodrigo o el Concierto n.º 1 de Castelnuovo Tedesco – y así, como siempre hago, traté de inventar una nueva forma de continuar la tradición de la que venimos; pero también traté de perseguir la energía, el poder que transmite la guitarra cuando se usa en jazz, pop, rock, blues, captando su espíritu.

Lo hice con alegría y entusiasmo. Así que al final, cuando releí la partitura desde el primer hasta el último compás, me dije: “¡Es realmente un concierto muy animado!”. Y lo titulé como corresponde, usando esa fantástica palabra italiana, allegro, que para los músicos tiene que ver con el tempo, pero para los demás significa “alegre”, “feliz”, “animado”.

Piotr Ilyich Tchaikovsky

(Votkinsk, 1840 - San Petersburgo, 1893)

Sinfonía número 6, en Si menor “Patética” Op.74

Tchaikovsky está considerado como aquel entre los sinfonistas rusos que dio un mayor futuro a la sinfonía postbeethoveniana, especialmente en sus tres últimas sinfonías que son verdaderas puestas en escena del universo interior del músico, unidas las tres por ideas psicológicas comunes como la obsesión del “fatum” inexorable, es decir la personificación del destino. Siguiendo la indicación de su hermano Modest, Tchaikovsky escribió de propia mano en la partitura autógrafa el título “Symphonie Pathétique” a la que sería su última composición. Este título procede del griego “pathetikós” que significaba, desde la “Poética” de Aristóteles, “sufriente, impresionable, conmovedor”, como un estadio apasionado del ánimo, una conmoción por un acontecer funesto o doloroso que afecta al héroe de la tragedia. Por eso se ha escrito que Tchaikovsky, que se suicidó por un escándalo en su vida privada nueve días después del estreno de su sexta sinfonía, hizo de esta composición una retrospectiva autobiográfica que desemboca en un réquiem

para sí mismo, resultante de una premonición que el compositor había tenido de su próximo fin. La obra fue estrenada en San Petersburgo el 18 de octubre de 1893 bajo la dirección del autor. En febrero de ese 1893 había escrito a su primo Vladimir Davydov que la nueva sinfonía que estaba componiendo tendría un “programa fundamentalmente subjetivo” que los oyentes tendrían que adivinarlo. En menos de cuatro días compuso el primer movimiento, que se inicia con un tema en el fagot de carácter lúgubre, y esbozado los otros movimientos, donde el final no sería un ruidoso “allegro” sino un largo “adagio”. Al finalizar la composición Tchaikovsky dijo “estar más satisfecho que de todas sus demás obras”. El estreno de la obra fue acogido con más perplejidad que entusiasmo, aunque al interpretarse de nuevo tres semanas después de la primera ejecución, ya muerto el compositor, conoció un triunfo póstumo que no ha dejado de repetirse hasta nuestros días.

Orquesta Sinfónica estable de la “Fundación de la Comunitat Valenciana - ADDA”, es a la vez la orquesta residente del Auditorio de la Diputación de Alicante. Rodeada de la luz de la costa mediterránea, ADDA-SIMFÒNICA ALICANTE se ha convertido vertiginosamente en una parte importante de la vida musical valenciana con presencia también en el Palau de les Arts Reina Sofía (ENSEMS 19/20/21/22/23) y española, actuando en Festivales de todo el territorio, debutando internacionalmente en 2022 con un aclamado doble concierto en Berlín.

La personalidad sonora de ADDA-SIMFÒNICA ALICANTE solo se entiende como reflejo de su fundador y director titular Josep Vicent, una orquesta de autor que despierta emociones e inspiración al público en cada uno de sus conciertos.

La orquesta mantiene una intensa actividad en su temporada estable, con un ciclo de música sinfónica compartiendo programación con las más importantes orquestas, directores y solistas del mundo, ocupando un lugar preponderante en la Temporada 23/24 las músicas de Strauss, Berlioz, Chick Corea, Mussorgsky, Ravel, Beethoven, Shostakovich, Adams, Berio, Mahler... Colaborarán artistas de la talla de Stefanie Irányi, Alessi, Muira, London Voices, Messina, Trio VibrArt o Iréne Theorin. Junto a su director titular Josep Vicent, aguardan proyectos destacados con el Orfeón Donostiarra en el Auditorio Nacional, Palau de la Música de Barcelona, Auditorio de Zaragoza, así como la única ópera de Manuel de Falla en Concierto (Miquel Ortega), además de una apasionante gira por Japón.

Su capacidad de innovación, dinamismo, versatilidad estilística y el talento de sus músicos, convierten a ADDA-SIMFÒNICA ALICANTE en una orquesta que traspasa las salas de concierto, sirviendo a la sociedad con actividades pedagógico-escénicas, junto a Títeres Etcétera entre otros, y conciertos sociales (en residencias y hospitalares de todo el territorio). Con su sello renovador en la interpretación de la música de nuestro tiempo, así como con el espacio digital inmersivo de sus Digital Albums, la Orquesta ha desarrollado una intensa producción discográfica y audiovisual para los sellos Warner Classics, Aria Classics, Parma Recordings, Discmedi, IMM Klassik... consiguiendo un doble distinguido Melómano de Oro por sus trabajos “Music for Emotions” y “Ritual Dances”, siendo este último destacado con 5 estrellas por las revistas especializadas RITMO y Crescendo Magazine. Tras su paso, han dejado huella directores y solistas de renombre como Valery Gergiev, María João Pires, Javier Perianes, Paquito D’Rivera, las Hermanas Labèque, Pablo Sáinz Villegas, Joaquín Riquelme, Juan Pérez Floristán, Ginesa Ortega, Denis Kozhukhin, Angeles Blancas, Ramón Vargas, Pacho Flores, Spanish Brass, Jurjen Hempel, Carles Magraner, Joaquín Achúcarro, Judith Jáuregui, Marina Heredia y muchos más.

Entre los proyectos más importantes liderados por su Director Titular, destacan las producciones de ópera y escénicas diseñadas conjuntamente con Emilio Sagi o Carlus Padrissa y la Fura dels Baus; (Amor Brujo, Carmen, La Bohème, La Creación, Carmina Burana, Pastoral for the Planet...) el Jazz Sinfónico del “Chick Corea Symphony Tribute”, la integral audiovisual de los ballets de Stravinsky o los estrenos mundiales de los compositores Nicola Campogrande, Óscar Navarro, Jesse Passenier, Michael Nyman, Vicent Egea, Ximo Cano, David Mora, Per Egland y Jesús Mula.

Con su imparable trayectoria artística, la crítica la define como “un instrumento de primer rango mundial que contagia entusiasmo, con una energía y un sonido al alcance de muy pocas orquestas”, ADDA-SIMFÒNICA ALICANTE y su director titular Josep Vicent, se han convertido en imprescindible marca cultural de su territorio.

ANABEL MONTESINOS, guitarra clásica

Alabada por el propio Paco de Lucía porque "tiene un contacto cálido y muy profundo con el público", fue la ganadora más joven (a la edad de 17 años) del Certamen Internacional de Guitarra Francisco Tárrega, el más antiguo e importante concurso de guitarra clásica del mundo. Toca con una guitarra llamada Jasmine, construida en el año 2018 por el magnífico luthier Steve Connor.

Originaria de Hospitalet del Infante, un pueblo de la provincia de Tarragona, Anabel ha ganado más de 10 primeros premios internacionales como el Concurso Michele Pittaluga Città di Alessandria en Italia, Julián Arcas en España, Raiffeisenwettbewerb en Salzburgo, entre otros, la guitarrista ha tocado en las más importantes salas de concierto en todo el mundo, entre ellas la Carnegie Hall en Nueva York (donde debutó en 2011). Ha tocado con el Coro de Radio Televisión Española RTVE, para los conciertos clásicos de la televisión. Ha tocado también con prestigiosas orquestas, entre ellas la filarmónica de Torino, la sinfónica Simón Bolívar en Venezuela, la sinfónica de Sundsvall en Suecia, la Filarmónica de Oulu en Finlandia, la Filarmónica de la Habana, la Filarmónica de Moscú, la Filarmónica Pomeranian de Polonia, entre muchas otras. También con la Filarmónica de Berlín, donde tocó el Concierto de Aranjuez para la serie de conciertos al aire libre en Potsdam (Berlín) antes más de 4000 personas. Es ciudadana honoraria de la ciudad de Solero, en Italia, desde el año 2011. El mismo año ganó la guitarra de Oro en el convenio internacional de guitarra en Alessandria, Italia, en reconocimiento a su trayectoria artística.

Ha grabado dos discos para la discográfica de Naxos, uno de ellos elegido parte del programa intercontinental de vuelos de la compañía aérea British Airways. Sus álbumes han sido alabados por la prensa internacional por la belleza, frescura y virtuosismo de sus interpretaciones.

Anabel Montesinos compartió también una serie de conciertos con Paco de Lucía, celebrada durante un día y dedicada a la música española, presentando "la otra cara de la música española".

Desde octubre del 2022, Anabel Montesinos también es profesora de la escuela superior de música Musikex, impartiendo las clases en la sede de Valencia, Edukamus. Anabel Montesinos es artista Savarez, toca con cuerdas Cantiga Alliance Premium tensión alta.

JOSEP VICENT, director titular

Músico español de trayectoria apasionante y única, Josep Vicent ha estado al frente de algunos de los conjuntos sinfónicos más prestigiosos de España y del mundo: London Symphony Orchestra, Teatro Mariinsky, Filarmónica de San Petersburgo, Slovenian Philharmonic, Filarmónica de Rotterdam, Orquesta de Cámara de París, Royal Philharmonic, Residentie Orkest La Haya, Radio de Holanda, Royal Liverpool Philharmonic, Orquesta de Kiev, Gewandhaus Leipzig, Orquesta del Teatro Real, New World Symphony Miami, Orquesta Nacional de España, Orquesta Sinfónica de Barcelona y Nacional de Cataluña, Sinfónicas de Milán, Valencia, Palau de Les Arts, Radio Televisión Española, Durban, Auvergne, Sichuan, Sinfonietta Cracovia, ONB, Swiss Argovian Philharmonic, y las Sinfónicas Nacionales de Bélgica, Chile, Uruguay y Brasil, entre otras.

Desde 2015/16 Josep Vicent es Director Artístico y Musical del ADDA y Director Titular de ADDA Simfònica Alicante. También fue director principal de la Orquesta Sinfónica de las Islas Baleares y de Jeunesse Musicales World Orchestra (The World Orchestra) desde 2005 a 2015, con quienes realizó quince giras en cuatro continentes. En las últimas temporadas ha debutado con la Filarmónica de Buenos Aires, la WDR Funkhausorchester, la Ópera de Rouen, la Orchestre National de Lille y la OSPA en el concierto de los Premios Princesa de Asturias.

Pionero en la exploración de nuevos formatos y públicos para la música clásica, dirige producciones operísticas en el Teatro Real de Madrid, Teatre Royal de La Monnaie, Teatro del Liceo de Barcelona, Opera de Leipzig, el Festival de Peralada o el Teatro de la Maestranza de Sevilla entre otros. Trabaja como director musical con la aclamada formación operística/teatral "La Fura del Baus" desde 2014. Con amplia trayectoria en la música contemporánea, ha estrenado cientos de obras de creación, y ha sido Director Artístico del Xenakis Festival, del Festival Nits de la Mediterrània y del internacionalmente aclamado Amsterdam Percussion Group. Galardonado con el Premio de Interpretación de Juventudes Musicales Internacional, el Premio de las Artes "Ciudad de Valencia" 2013 y el Premio "Óscar Esplá" Ciudad de Alicante, fue asistente del maestro Alberto Zedda. Josep es Embajador Internacional designado por D. Federico Mayor Zaragoza para la Fundación Cultura de Paz.

Josep Vicent colabora con solistas como Maria João Pires, Hermanas Labèque, Zukerman, Paquito D'Rivera, Miura, Ramón Vargas, Iréne Theorin... actuando en los Festivales y salas más prestigiosas del mundo: Concertgebouw de Ámsterdam, Berlín Philharmonie, Teatro Colón, Royal Albert Hall, Bozar de Bruselas, Carnegie Hall de Nueva York... Su amplia discografía se encuentra en Warner Classics, Aria Classics, Etcétera Records, Verso, Ensayo, Columna Música o Deutsche Grammophone.

Modest Mussorgsky

(Karevo, 1839 - Sant Petersburg, 1881)

Una Nit en la Muntanya Pelada

El novel·lista cubà Alejo Carpentier inicia les seues reflexions sobre Mussorgsky dient que “Debussy estimava a Mussorgsky perquè la seu música mai semblava escrita” i conclou Carpentier: “Tècnic deficient, Mussorgsky estava dotat d’una intuïció genial, extraordinària, única, que li permetia superar tots els seus problemes d’instrumentació, d’expressió, d’estructura”. Integrant de l’anomenat “Grup dels Cinc” (amb Balakirev, Bolodín, César Cui i Rimsky-Korsakov), Mussorgsky ha passat a la història de la música per les seues òperes “Boris Godunov” (sobre text de Puskin i Karamzin) i “Jovanchina”, per la peça que hui escoltarem i per la transcripció que va fer per a orquestra Maurice Ravel dels seus pianístics “Quadres per a una exposició”. D’una de les seues òperes iniciades i mai finalitzades “La fira de Sorotchintsi”, prové la peça per a orquestra inicialment titulada “Nit de Sant Joan” la versió original de la qual, de 1867, va quedar inèdita i mai va ser executada en vida de Mussorgsky. No va ser publicada aquella versió original fins al 1968 quan ja portava quasi un segle escoltant-se la “Nit en la Muntanya Pelada” de Mussorgsky en la versió que va fer en 1886 el seu company Rimsky-Korsakov, qui manejava de manera admirable i espectacular l’arranjament orquestral. Rimsky-Korsakov va dirigir la seu versió a París, el 29 de juny de 1889, en els Concerts Russos de l’Exposició Universal. Diversos musicòlegs van trobar a la fi del segle XX en Mussorgsky procediments harmònics originals, especialment quan es fa ressò de danses i cants populars russos, així com espontaneïtat i grandesa dramàtica; és a dir, un idioma orquestral intel·ligent malgrat la seu falta de tècnica. L’aflligira demoníaca que hui escoltarem és una de les seues obres més populars.

Nicola Campogrande

(Torí, 1969)

Concerto allegro per a guitarra i orquestra

Un concert alegre

La guitarra és l’únic instrument utilitzat en la música clàssica que, en l’imaginari col·lectiu, s’associa principalment a altres gèneres musicals. El seu costat popular, la seu presència fixa en bandes de pop i rock, la facilitat amb la qual es poden tocar els acords d’una guitarra per acompanyar a un grup d’amics cantant a la platja, contribueixen al fet que la seu imatge i la seu ànima tinguen moltes més capes fins i tot en una sala de concerts comparat amb un violí, un clarinet o un piano. Quan algú diu “guitarra”, els que assistim habitualment a les sales de concerts pensem en Giuliani, Rodrigo, Villa Lobos; la resta del món pensa en els Beatles, Santana, Eric Clapton.

Per això compondre el meu Concerto allegro va ser per a mi un repte meravellós: volia intentar sumar la meua partitura a les quals la Història ens ha deixat en el llegat; tinc al cap obres mestres inassolibles com el Concierto de Aranjuez o la Fantasía para un gentilhombre de Rodrigo o el Concert n.º 1 de Castelnuovo Tedesco – i així, com sempre faig, vaig tractar d’inventar una nova manera de continuar la tradició de la qual venim; però també vaig tractar de perseguir l’energia, el poder que transmet la guitarra quan s’usa en jazz, pop, rock, blues, captant el seu esperit.

Ho vaig fer amb alegria i entusiasme. Així que al final, quan vaig rellegir la partitura des del primer fins a l’últim compàs, em vaig dir: “És realment un concert molt animat!”. I ho vaig titular com correspon, usant eixa fantàstica paraula italiana, allegro, que per als músics té a veure amb el tempo, però per als altres significa “alegre”, “feliç”, “animat”.

Piotr Ilyich Tchaikovsky

(Vótkinsk, 1840 - Sant Petersburg, 1893)

Simfonia número 6, en Si menor «Patètica» Op.74

Tchaikovsky és considerat com aquell entre els simfonistes russos que va donar un major futur a la simfonia postbeethoveniana, especialment en les tres últimes simfonies que són vertaderes posades en escena de l'univers interior del músic, unides les tres per idees psicològiques comunes com l'obsessió del «fatum» inexorable, és a dir la personificació del destí. Seguint la indicació del seu germà Modest, Tchaikovsky va escriure de pròpia mà en la partitura autògrafa el títol «*Simphonie Pathétique*» en la que seria la seuà última composició. Aquest títol procedeix del grec «*pathetikós*» que significava, des de la Poètica d'Aristòtil, «sofrint, impressionable, commovedor», com un estat apassionat de l'ànim, una commoció per un futur funest o dolorós que afecta l'heroi de la tragèdia. Per això s'ha escrit que Tchaikovsky, que es va suïcidar per un escàndol en la seua vida privada nou dies després de l'estrena de la sisena simfonia, va fer d'aquesta composició una retrospectiva autobiogràfica que desemboca en un rèquiem per a

si mateix, que resulta d'una premonició que el compositor havia tingut de la seua pròxima fi. L'obra va ser estrenada a Sant Petersburg el 18 d'octubre del 1893 sota la direcció de l'autor. Al febrer d'aquell 1893 havia escrit al seu cosí Vladimir Davydov que la nova simfonia que estava component tindria un «programa fonamentalment subjectiu» que els oïdors haurien d'enveinar-ho. En menys de quatre dies va compondre el primer moviment, que s'inicia amb un tema en el fagot de caràcter lúgubre, i esbossat els altres moviments, on el final no seria un sorollós «*allegro*» sinó un llarg «*adagio*». En finalitzar la composició Tchaikovsky va dir «estar més satisfet d'aquesta que de totes les seues altres obres». L'estrena de l'obra va ser acollida amb més perplexitat que entusiasme, encara que en interpretar-se de nou tres setmanes després de la primera execució, ja mort el compositor, va conèixer un triomf pòstum que no ha deixat de repetir-se fins als nostres dies.

ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE

Orquestra Simfònica estable de la “Fundació de la Comunitat Valenciana - ADDA”, és alhora l’orquestra resident de l’Auditori de la Diputació d’Alacant. Envoltada de la llum de la costa mediterrània, ADDA·SIMFÒNICA ALACANT s’ha convertit vertiginosament en una part important de la vida musical valenciana amb presència també en el Palau de les Arts Reina Sofia (ENSEMS 19/20/21/22/23) i espanyola, actuant en Festivals de tot el territori, debutant internacionalment en 2022 amb un aclamat doble concert a Berlín.

La personalitat sonora d’ADDA·SIMFÒNICA ALACANT només s’entén com a reflex del seu fundador i director titular Josep Vicent, una orquestra d’autor que desperta emocions i inspiració al públic en cadascun dels seus concerts.

L’orquestra manté una intensa activitat en la seua temporada estable, amb un cicle de música simfònica compartint programació amb les orquestres més importants, directors i solistes del món, ocupant un lloc preponderant en la Temporada 23/24 les músiques d’Strauss, Berlioz, Chick Corea, Mussorgsky, Ravel, Beethoven, Shostakovich, Adams, Berio, Mahler... Col·laboraran artistes de la talla d’Stefanie Irányi, Alessi, Muira, London Voices, Messina, Trio VibrArt o Iréne Theorin. Al costat del seu director titular Josep Vicent, esperen projectes destacats amb l’Orfeó Donostiarra a l’Auditori Nacional, Palau de la Música de Barcelona, Auditori de Saragossa, així com l’única òpera de Manuel de Falla en Concert (Miquel Ortega), a més d’una apassionant gira pel Japó.

La seua capacitat d’innovació, dinamisme, versatilitat estilística i el talent dels seus músics, converteixen a l’ADDA·SIMFÒNICA ALACANT en una orquestra que traspassa les sales de concert, servint a la societat amb activitats pedagògic-escèniques, al costat de Títeres Etcétera entre altres, i concerts socials (en residències i hospitals de tot el territori). Amb el seu segell renovador en la interpretació de la música del nostre

temps, així com amb l’espai digital immersiu dels seus Digital Albums, l’Orquestra ha desenvolupat una intensa producció discogràfica i audiovisual per als segells Warner Classics, Ària Classics, Parma Recordings, Discmedi, IMM Klassik...aconseguint un doble distingit Melòman d’Or pels seus treballs “Music for Emotions” i “Ritual Danses”, sent aquest últim destacat amb 5 estrelles per les revistes especialitzades RITMO i Crescendo Magazine.

Després del seu pas, han deixat empremta directors i solistes de renom com Valery Gergiev, María João Pires, Javier Perianes, Paquito D’Rivera, les Germanes Labèque, Pablo Sáinz Villegas, Joaquín Riquelme, Juan Pérez Floristán, Ginesa Ortega, Denis Kozhukhin, Àngel Blanca, Ramón Vargas, Pacho Flores, Spanish Brass, Jurjen Hempel, Carles Magraner, Joaquín Achúcarro, Judith Jáuregui, Marina Heredia i molts més.

Entre els projectes més importants liderats pel seu Director Titular, destaquen les produccions d’òpera i escèniques dissenyades conjuntament amb Emilio Sagi o Carles Padrissa i la Fura dels Baus; (Amor Brujo, Carmen, La Bohème, La Creació, Carmina Burana, Pastoral for the Planet...) el Jazz Simfònic del “Chick Corea Symphony Tribute”, la integral audiovisual dels ballets de Stravinski o les estrenes mundials dels compositors Nicola Campogrande, Óscar Navarro, Jesse Passenier, Michael Nyman, Vicent Egea, Ximo Cano, David Mora, Per Egland i Jesús Mula.

Amb la seua imparable trajectòria artística, la crítica la defineix com “un instrument de primer rang mundial que contagia entusiasme, amb una energia i un so a l’abast de molt poques orquestres”, ADDA·SIMFÒNICA ALACANT i el seu director titular Josep Vicent, s’han convertit en imprescindible marca cultural del seu territori.

Anabel Montesinos, guitarra clàssica

Lloada pel mateix Paco de Lucía perquè "té un contacte càlid i molt profund amb el públic", va ser la guanyadora més jove (a l'edat de 17 anys) del Certamen Internacional de Guitarra Francisco Tárrega, el més antic i important concurs de guitarra clàssica del món. Toca amb una guitarra anomenada Jasmine, construïda l'any 2018 pel magnífic luthier Steve Connor.

Originària d'Hospitalet de l'Infant, un poble de la província de Tarragona, Anabel ha guanyat més de 10 primers premis internacionals com el Concurs Michele Pittaluga Citá di Alessandria a Itàlia, Julián Arcas a Espanya, Raifeisenwettbewerb a Salzburg, entre altres, la guitarrista ha tocat en les més importants sales de concert a tot el món, entre elles la Carnegie Hall a Nova York (on va debutar en 2011). Ha tocat amb el Cor de Ràdio Televisió Espanyola RTVE, per als concerts clàssics de la televisió. Ha tocat també amb prestigioses orquestres, entre elles la filharmònica de Torino, la simfònica Simón Bolívar a Veneçuela, la simfònica de Sundsvall a Suècia, la Filharmònica de Oulu a Finlàndia, la Filharmònica de l'Havana, la Filharmònica de Moscou, la Filharmònica Pomeranian de Polònia, entre moltes altres. També amb la Filharmònica de Berlín, on va tocar el Concert d'Aranjuez per a la sèrie de concerts a l'aire lliure a Potsdam (Berlín) abans més de 4000 persones. És ciutadana honoraria de la ciutat de Solero, a Itàlia, des de l'any 2011. El mateix any va guanyar la guitarra d'Or en el conveni internacional de guitarra a Alessandria, Itàlia, en reconeixement a la seua trajectòria artística.

Ha gravat dos discos per a la discogràfica de Naxos, un d'ells triat part del programa intercontinental de vols de la companyia aèria British Airways. Els seus àlbums han sigut llorats per la premsa internacional per la bellesa, frescor i virtuosisme de les seues interpretacions.

Anabel Montesinos va compartir també una sèrie de concerts amb Paco de Lucía, celebrada durant un dia i dedicada a la música espanyola, presentant "l'altra cara de la música espanyola".

Des d'octubre del 2022, Anabel Montesinos també és professora de l'escola superior de música Musikex, impartint les classes en la seu de València, Edukamus. Anabel Montesinos és artista Savarez, toca amb cordes Cantiga Alliance Premium de tensió alta.

Josep Vicent, director titular

Músic espanyol de trajectòria apassionant i única, Josep Vicent ha estat al capdavant d'alguns dels conjunts simfònics més prestigiosos d'Espanya

i del món: London Symphony Orchestra, Teatre Mariinsky, Filharmònica de Sant Petersburg, Slovenian Philharmonic, Filharmònica de Rotterdam, Orquestra de Cambra de París, Royal Philharmonic, Residentie Orkest la Haia, Ràdio d'Holanda, Royal Liverpool Philharmonic, Orquestra de Kíev, Gewandhaus Leipzig, Orquestra del Teatre Real, New World Symphony Miami, Orquestra Nacional d'Espanya, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Simfòniques de Milà, València, Palau de les Arts, Ràdio Televisió Espanyola, Durban, Auvergne, Sichuan, Sinfonietta Cracòvia, ONB, Swiss Argovian Philharmonic, i les Simfòniques Nacionals de Bèlgica, Xile, l'Uruguai i el Brasil, entre altres.

Des de 2015/16 Josep Vicent és Director Artístic i Musical de l'ADDA i Director Titular d'ADDA Simfònica Alacant. També va ser director principal de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears i de Jeunesses Musicals World Orchestra (The World Orchestra) des de 2005 a 2015, amb els qui va realitzar quinze gires en quatre continents. En les últimes temporades ha debutat amb la Filharmònica de Buenos Aires, la WDR Funkhausorchester, l'Òpera de Rouen, la Orchestre National de Lille i la OSPA en el concert dels Premis Princesa d'Astúries.

Pioner en l'exploració de nous formats i públics per a la música clàssica, dirigeix produccions operístiques en el Teatre Real de Madrid, Teatre Royal de La Monnaie, Teatre del Liceu de Barcelona, Òpera de Leipzig, el Festival de Peralada o el Teatre de la Maestranza de Sevilla entre altres. Treballa com a director musical amb l'acclamationada formació operística/teatral "La Fura del Baus" des de 2014. Amb àmplia trajectòria en la música contemporània, ha estrenat centenars d'obres de creació, i ha sigut Director Artístic del Xenakis Festival, del Festival Nits de la Mediterrània i de l'internacionalment aclamat Amsterdam Percussion Group. Guardonat amb el Premi d'Interpretació de Joventuts Musicals Internacionals, el Premi de les Arts "Ciutat de València" 2013 i el Premi "Óscar Esplá" Ciutat d'Alacant, va ser assistent del mestre Alberto Zedda. Josep és Ambaixador Internacional designat per Sr. Federico Mayor Saragossa per a la Fundació Cultura de Pau.

Josep Vicent col·labora amb solistes com Maria João Pires, Germanes Labèque, Zukerman, Paquito D'Rivera, Miura, Ramón Vargas, Irène Theorin... actuant en els Festivals i sales més prestigiosos del món: Concertgebouw d'Amsterdam, Berlín Philharmonie, Teatre Colón, Royal Albert Hall, Bozar de Brussel·les, Carnegie Hall de Nova York... La seua àmplia discografia es troba en Warner Classics, Ària Classics, Etcétera Records, Verso, Ensayo, Columna Música o Deutsche Grammophone.

Modest Mussorgsky

(Karevo, Russia, 1839 - Saint Petersburg, 1881)

Night on Bald Mountain

The Cuban novelist Alejo Carpentier begins his reflections on Mussorgsky by stating that “Debussy loved Mussorgsky because his music never seemed written” and Carpentier concludes: “Technically deficient, Mussorgsky was endowed with a brilliant, extraordinary, unique intuition that allowed him to overcome all his problems of instrumentation, expression and structure”. A member of the so-called “Group of Five” (with Balakirev, Bolodin, César Cui and Rimsky-Korsakov), Mussorgsky has gone down in the history of music for his operas “Boris Godunov” (on text by Puskin and Karamzin) and “Jovanchina”, for the piece we will listen to today and for Maurice Ravel’s transcription for orchestra of his pianistic “Pictures for an Exhibition”. From one of his many operas begun and never finished, “Sorotchintsi’s Fair”, comes the piece for orchestra initially titled “St. John’s Night” whose original version, from 1867, remained unpublished and was never performed during Mussorgsky’s lifetime. This original version was not published until 1968, when Mussorgsky’s “Night on Bald Mountain” had already been played for almost a century in the version made in 1886 by his colleague Rimsky-Korsakov, who handled the orchestral arrangement admirably and spectacularly. Rimsky-Korsakov conducted his version in Paris, on June 29, 1889, at the Russian Concerts of the Universal Exposition. Several musicologists at the end of the 20th century found in Mussorgsky original harmonic approaches, especially when he echoed Russian folk dances and songs, as well as spontaneity and dramatic grandeur; in other words, an intelligent orchestral idiom despite his lack of composition technique. The demonic motif that we will hear today is one of his most popular works.

Nicola Campogrande

(Torino, 1969)

Concerto allegro, per chitarra e orchestra

A cheerful concert

The guitar is the only instrument used in classical music that, in the collective imagination, is primarily associated with other musical genres. Its popular side, its fixed presence in pop and rock bands, the ease with which chords can be played on a guitar to accompany a group of friends singing on the beach, all contribute to its image and soul being much more layered even in a concert hall compared to a violin, a clarinet or a piano. When someone says “guitar,” those of us who regularly attend concert halls think of Giuliani, Rodrigo, Villa Lobos; the rest of the world thinks of the Beatles, Santana, Eric Clapton.

That’s why composing my Concerto allegro was a wonderful challenge for me: I wanted to try to add my score to those that History has handed down to us – I have in mind unattainable masterpieces like the Concierto de Aranjuez or Fantasía para un gentilhombre by Rodrigo or the delightful Concerto No. 1 by Castelnuovo Tedesco – and so, as I always do, I tried to invent a new way to continue the tradition from which we come; but I also tried to pursue the energy, the power that the guitar conveys when used in jazz, pop, rock, blues, capturing its spirit. I did it with joy, enthusiasm, and cheerfulness. So, in the end, when I reread the score from the first to the last measure, I said to myself, “It truly is a lively concerto!”. And I titled it accordingly, using this fantastic Italian word, *allegro*, that for the musicians has to do with speed but for the others it means “cheerful”, “happy”, “joyful”.

Piotr Ilyich Tchaikovsky

(Votkinsk, 1840 – Saint Petersburg, 1893)

Symphony No.6 in B minor, “Pathétique” Op.74

Tchaikovsky is regarded as Russia's best post-Beethovenian symphonist. In particular, his final three symphonies provide a deep insight into his personality and all of them revolve around the obsession with an inevitable fate, the personification of fate. As per his brother Modest's suggestion, Tchaikovsky himself added the title “Symphonie Pathétique” to the handwritten score for the last of his symphonies. “Pathétique” comes from the Greek “pathetikós”, already linked in Aristotle's Poetics to suffering, deep impressions or emotions, an impassioned mood, a state of shock over an ill-fated or painful event that befalls the tragic hero. For this reason, it has been said that Tchaikovsky – who committed suicide nine days after Symphony No. 6 was premiered, due to scandals in his private life – conceived this piece as an autobiographical account and, ultimately, as a requiem for himself; the compo-

ser had had a premonition that his end was near. The work was first performed in Saint Petersburg on 18 October 1893 under Tchaikovsky's baton. In February that year, he had written to his cousin that he was working on a new symphony whose programme would be “suffused with subjectivity”, to “let [listeners] guess”. In less than four days he had written the first movement, starting with a gloomy bassoon theme, and outlined the others – the finale would not be a noisy allegro, but a long adagio. When the symphony was complete, Tchaikovsky stated that it was the best of all his works. The reaction at the premiere was one of perplexity rather than enthusiasm; nevertheless, the symphony was performed again three weeks later, following Tchaikovsky's death, and has been seen as a triumph since then.

ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE

Symphony orchestra of the Valencia Region Foundation – ADDA, based at ADDA (Alicante Provincial Council Concert Hall), in a Mediterranean city where the sun shines all year round, ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE has become an integral part of the music scene in the Valencia Region, performing as well at Palau de les Arts Reina Sofía and throughout Spain, with performances at festivals all over the country, making their international debut in 2022 with an acclaimed doble concert in Berlin. ADDA·Simfònica's musical personality reflects that of its founder and chief conductor Josep Vicent. Under his baton, the orchestra takes the audience on an emotional and inspirational journey in every concert. The orchestra maintains an intense activity in its Concert Season, sharing programming with the most renowned orchestras, conductors and soloists in the world, featuring pieces by Strauss, Berlioz, Chick Corea, Mussorgsky, Ravel, Beethoven, Shostakovich, Adams, Berio, Mahler... and artists such as Stefanie Irányi, Alessi, Muira, London Voices, Messina, Trio VibrArt or Iréne Theorin, during the next 23/24 season. Hand in hand with chief conductor Josep Vicent, await outstanding projects with the Orfeón Donostiarra at the National Auditorium, Palau de la Música in Barcelona, Auditorium of Zaragoza, as well as the only opera by Manuel de Falla in Concert (Miquel Ortega), in addition to an exciting tour through Japan. While ADDA·Simfònica's capacity for innovation, dynamism, stylistic versatility and talent have impressed concert hall audiences, this socially committed ensemble has performed in many other settings, collaborating on educational projects with Títeres Etcétera or giving performances in care homes and hospitals across Alicante province. It has launched ground-breaking initiatives focused on contemporary music, as well as a series of immersive Digital

Albums. The orchestra has released more than 15 albums and other audiovisual products for a number of labels like Warner Classics, Aria Classics, Parma Recordings, Discmedi or IMM Klassik. It was awarded twice the prestigious “Melómano de Oro” for its albums “Music for Emotions” and “Ritual Dances”, the latter being highlighted with 5 stars by the specialized magazines RITMO and Crescendo Magazine. ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE has performed alongside extraordinary conductors and soloists, such as Valery Gergiev, Maria João Pires, Javier Perianes, Paquito D'Rivera, the Labèque sisters, Pablo Sáinz-Villegas, Joaquín Riquelme, Stefanie Irányi, Juan Pérez Floristán, Ginesa Ortega, Denis Kozhukhin, Ángeles Blancas, Ramón Vargas, Pacho Flores, Spanish Brass, Jurjen Hempel, Carles Magraner, Joaquín Achúcarro Judith Jáuregui, or Marina Heredia, among many others. Remarkable projects led by chief conductor Josep Vicent include opera and stage productions designed jointly with Emilio Sagi or Carles Padrissa and La Fura dels Baus (El Amor Brujo, Carmen, La Bohème, The Creation, Carmina Burana, Pastoral for the Planet, etc.); the “Chick Corea Symphony Tribute”; all of Stravinsky's ballets in audiovisual format; or world premieres of works by composers Nicola Campogrande, Óscar Navarro, Jesse Passenier, Michael Nyman, Vicent Egea, Ximo Cano, David Mora, Per Egland and Jesús Mula. With an unstoppable artistic career that music critics define as “a world-class instrument that spreads enthusiasm, with an energy and sound within the reach of very few orchestras”, ADDA SIMFÒNICA ALICANTE and its chief conductor Josep Vicent have become an essential cultural mark.

Anabel Montesinos, Spanish guitar

Praised by Paco de Lucía himself because "she has a warm and very deep contact with the public", she was the youngest winner (at the age of 17) of the Francisco Tárrega International Spanish Guitar Competition, the oldest and most important Spanish guitar competition in the world. She plays with a guitar called Jasmine, built in 2018 by the magnificent luthier Steve Connor.

Originally from Hospitalet del Infante, a town in the province of Tarragona, Anabel has won more than 10 first international awards such as the Michele Pittaluga Città di Alessandria Competition in Italy, Julián Arcas in Spain, Raifeisenwettbewerb in Salzburg, among others, the guitarist has played in the most important concert halls around the world, including Carnegie Hall in New York (where she debuted in 2011). She has played with the Spanish Radio Television RTVE Choir, for classical television concerts. She has also played with prestigious orchestras, including the Turin Philharmonic, the Simón Bolívar Symphony in Venezuela, the Sundsvall Symphony in Sweden, the Oulu Philharmonic in Finland, the Havana Philharmonic, the Moscow Philharmonic, the Pomeranian Philharmonic in Poland, among many others. Also with the Berlin

Philharmonic, where she played the Concierto de Aranjuez for the open-air concert series in Potsdam (Berlin) for more than 4000 people. She has been an honorary citizen of the city of Solero, in Italy, since 2011. That same year she won the Gold guitar at the international guitar convention in Alessandria, Italy, in recognition of her artistic career.

She has recorded two albums for Naxos, one of them chosen as part of the intercontinental flight program of the British Airways airline company. Her albums have been praised by the international press for the beauty, freshness and virtuosity of her interpretations.

Anabel Montesinos also shared a series of concerts with Paco de Lucía, held for one day and dedicated to Spanish music, presenting "the other side of Spanish music."

Since October 2022, Anabel Montesinos has also been a professor at Musikex music school, teaching classes at the Valencia headquarters, Edukamus. Anabel Montesinos is a Savarez artist, she plays with Cantiga Alliance Premium high-tension strings.

Josep Vicent, chief conductor

Spanish musician with an exciting and unique career, Josep Vicent has worked with some of the most prestigious symphony orchestras in Spain and the world: London Symphony Orchestra, Mariinsky Theatre, Saint Petersburg Philharmonic, Slovenian Philharmonic, Rotterdam Philharmonic, Chamber Orchestra of Paris, Royal Philharmonic, Residentie Orkest The Hague, Netherlands Radio, Royal Liverpool Philharmonic, Kiev Orchestra, Gewandhaus Leipzig, Orchestra of Teatro Real, New World Symphony Miami, National Orchestra of Spain, Symphony Orchestra of Barcelona and National of Catalonia, Symphonies of Milan, Valencia, Palau de Les Arts, Radio Televisión Española, Durban, Auvergne, Sichuan, Sinfonietta Cracovia, ONB, Swiss Argovian Philharmonic, and the National Symphonies of Belgium, Chile, Uruguay and Brazil, among others.

Since 2015/16 Josep Vicent is the Artistic and Musical Director of ADDA and Chief Conductor of ADDA Simfònica Alicante. He was also Principal Conductor of the Balearic Islands Symphony Orchestra and Jeunesses Musicales World Orchestra (The World Orchestra) from 2005 to 2015, with whom he performed on four continents and fifteen tours. In recent concert seasons he has made his debut with the Buenos Aires Philharmonic, WDR Funkhausorchester, Rouen Opera, Orchestre National de Lille and the OSPA at the Princess of Asturias Awards concert.

A pioneer in exploring new formats and audiences for classical music, he conducts opera productions at Teatro Real in Madrid, Teatre Royal de La

Monnaie, Teatre del Liceu in Barcelona, Leipzig Opera, Peralada Festival or at Teatro de la Maestranza of Seville among others. He also works as Music Director/Conductor with the acclaimed operatic/theatrical group “La Fura del Baus” since 2014. Very dedicated to contemporary music, he has premiered hundreds of new works to great acclaim, and has been Artistic Director of the Xenakis Festival, Festival Nits de la Mediterrània and the internationally acclaimed Amsterdam Percussion Group. Awarded the Juventudes Musicales Internacional Interpretation Award, the 2013 “City of Valencia” Arts Award and the “Óscar Esplá” City of Alicante Award, he was an assistant to maestro Alberto Zedda. Furthermore, he was named International Ambassador appointed by D. Federico Mayor Zaragoza for the Culture of Peace Foundation.

Josep Vicent collaborates with soloists such as Maria João Pires, Labèque sisters, Zukerman, Paquito D’Rivera, Miura, Ramón Vargas, Irène Theorin... performing at the most prestigious Festivals and venues in the world: Amsterdam Concertgebouw, Berlin Philharmonie, Teatro Colón, Royal Albert Hall, Bozar in Brussels, Carnegie Hall in New York... His extensive discography can be found on Warner Classics, Aria Classics, Etcétera Records, Verso, Ensayo, Columna Música or Deutsche Grammophone.

@addaalicante - #ADDAalicante

adda

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

